

DE STILLE STAD

Alkmaarders en corona

In het vroege voorjaar van 2020 begon wereldwijd een uitbraak van het corona-virus, officieel Covid-19. Alle landen werden geraakt, vele inwoners werden ziek en een schokkend groot aantal burgers verloor het leven. Anderen werden verplicht tot ingrijpende lockdowns, van binnenblijven en avondklokken. Scholen werden gesloten, ziekenhuizen liepen vol met besmette mensen en de afdelingen IC draaiden overuren. De winkels werden gesloten en het werd stil op straat. Mondkapjes op en anderhalve meter afstand houden.

Deze pandemie heeft de wereld op zijn kop gezet en een strijd tegen Covid-19 in gang gezet die ons allen – in meerdere of mindere mate – raakt. In het voorjaar van 2021 deden wij een oproep om samen een boekwerk te maken. Een groot aantal mensen reageerde enthousiast en ging aan de slag: gedichten, wonderlijke anekdotes, dagboeknotities, korte prozateksten. Ook kwamen er tekeningen over wat Covid-19 voor hen betekende.

Dit boekwerk is het resultaat van alle inspanningen. Het is een bijzonder tijdsdocument geworden waarin ieder vanuit hun eigen invalshoek en op hun eigen manier hoofd en hart laten spreken over wat Covid-19 voor hen heeft betekend.

Op deze manier is een unieke uitgave ontstaan die in de toekomst zijn waarde zal behouden, als een dagboek dat na jaren bij herlezing vele herinneringen oproept.

Wij danken de gemeente Alkmaar die deze uitgave financieel mogelijk heeft gemaakt en de Bibliotheek Kennemerwaard voor de geboden ondersteuning.

Rob Komen, initiatiefnemer

Jaap van Kesteren, redactie

Alkmaar, 2021

de Bibliotheek
Kennemerwaard
De wonk voor inspiratie

JAAP VAN KESTEREN

DE STILLE STAD

kraaien meeuwen graaien en schreeuwen
vechtend om brood in een loden Langestraat
op de vingers van één hand lopen losse mensen
doelloos in geluidloze zeepbellen
gevels versmallen naar sint Laurens
onverstoorbaar in zijn eeuwigheid
hij is er al zo lang en alles gezien

de wind schuift zonder gerucht
de hemel over de daken
in de buitenwijken krantgeritsel koffiegeur
beneden kinderspel en daarboven
heimelijk gefluister in een kreukelbed
zo moet ooit de vroege zondag zijn bedoeld

wat verloren mijmeringen in mijzelf
alleen: het was donderdagochtend
half elf

JUUL VERSLUYS

CORONATIJD

Als hoogbejaarde denk ik na in deze stille tijd
geen aanloop, geen gezelligheid
maar of ik er echt onder lijd?

Als ik nu rechtuit eerlijk ben
vind ik het lekker rustig hier
in boeken, films en wandelen
vind ik wel mijn vertier.

Ik hoef niet meer de auto in
naar iedereen in 't land
en wat een rust die winkels dicht
ik heb gewoon genoeg,
aan de kleding die ik droeg.

Ik mis dus niets, alleen:
de knuffels, lachen en uren
praten met elkaar.....

Daarom: geef mij maar snel die prik
dan zitten we weer samen
rondom de tafel dit jaar !!!

INA MOSCH

CORONA IN DE WIJK

We zullen het tot in lengte van dagen onthouden. Onzichtbaar, maar heftig als het een slachtoffer heeft gevonden!

Aanvankelijk vermoedt iemand een griepje. Vervolgens lijkt het erop dat Covid-19 ons te pakken heeft. Alleen een goede test bevestigt het vermoeden!! Een kleine proef met wattenstaafje in neus en/of mond geeft uitslag...

We moeten ons beschermen en afstand houden. Mondkapjes, goed en vaker handen wassen en, op afstand van andere personen in de omgang, goed ventileren en schoonhouden, zijn alles bij elkaar mogelijkheden om de corona uit de buurt te houden.

Gevolgen zijn: angst bij klachten, zoals hoesten en koorts, niet fit voelen enz. Eenzaamheid kan voorkomen, argwaan, slecht slapen etc. Achterdocht, of verzwijgen helpen niet.

Testen op de afgesproken, of voorgestelde plek geeft duidelijk aan dat er wel of niet actie moet komen.

Angst, vermijden van contacten, slecht slapen, vermoeidheid etc. zijn gevolgen en/of bewijzen van aanwezige symptomen.

Tot in lengte van dagen zal er nog over gesproken worden!! Zoals eerder met de pest etc...

PIET KOSTER

WINDOW OP DE WERELD

Staar verveeld uit het raam
Naar mijn auto langs de stoep
Thuis werken is nu het devies
Het digitaal vervoer naar elke groep
Is voor deze docent een verlies

Studenten op mijn scherm
Zij en ik doen ons best
Maar een jaar op deze wijze
Is voor echte ontwikkeling funest

Met nog een keer koffie
Wel geschoren en gekamd
Maar in hetzelfde kloffie
Weer achter de pc gestrand

Afwisseling zit in het voertuig
Vitero is zo'n geschikt rijtuig
Soms ms-teams en dan weer zoom
In mijn drukbezochte room

Verlang naar nieuw normaal
Met echte mensen samen bijeen
Met gezichten en verhaal
Ongeveer zoals voorheen